

BR VIATOR BAERT

geboren te Waasmunster op 26 februari 1916
overleden te Gent
op 27 oktober 2004

Albert Baert werd geboren te Waasmunster in een groot gezin van schrijnwerkers en meubelmakers. Albert was een leergierige, sportieve en levenslustige jongen en jarenlang misdienaar in de nabije abdij De Rosenberg. Het was voor hem bijna vanzelfsprekend de stap te zetten naar het juvenaat te Puurs en na enkele jaren in te treden in het noviciaat te Oostakker. Hij kreeg er de mooie naam 'Viator', reiziger. Zijn eerste tijdelijke geloften legde hij af op 19 maart 1933, feest van Sint-Jozef, timmerman. Na zijn vorming in het noviciaat behaalde hij het diploma Meubelmaker-Schrijnwerker aan de Technische School te Oostakker. Hij volgde ook nauwgezet de Provinciale Normaalleergangen te Gent waar hij een getuigschrift van Bouwkundig Tekenen behaalde (1942) en zijn definitieve bekwaamheidsproef aflegde als leraar aan het Technisch Instituut Glorieux (TIG) te Oostakker.

Het was toen volop oorlogstijd en met ateliers en klassen werd zuinig omgesprongen. In de jaren 44-45 werden ze zelfs her en der verspreid want het Glorieux-Instituut was geheel of gedeeltelijk bezet. Zo was de beginnende leraarstaak van Br. Viator niet zonder problemen; maar zoals zovelen sloeg Br. Viator er zich doorheen met een jeugdig enthousiasme, hem eigen. Zodra er vrede was, verrees ons land en ook ons instituut als een feniks uit zijn as. Br. Viator ontpopte zich niet enkel als een bekwaam en stipt leraar, maar ook als een optimale opvoeder. En dit laatste is geen afscheidscliché. Hij was minzaam, maar ook veeleisend, streng en toch steeds bereid om over het verleden de spons te veggen. De grote waardering achteraf bleef niet uit! Hij vond ook nog de tijd om als verantwoordelijke van de plaatselijke KAJ en als eerste hulp bij de turnclub, zijn weinige vrije uren in dienst van anderen te stellen. Zowat iedereen mocht en kon op hem beroep doen voor herstellingen van stoelen, banken, deuren, daken, ..., bij feestvieringen, schoonmaak, opmaak van decors voor toneel e.d. Dienstbetoon was zijn devies.

Reeds vanaf 1946 assisteerde hij ook de prefect van het scholasticaat bij de vorming van jonge broeders. Het was dan ook geen verrassing toen hij door het Provinciaal Bestuur werd gevraagd (1964) om de taak van overste van het grote broederconvent in Oostakker op zich te nemen (tot 1971). Als overste deed Br. Viator er alles aan, samen met zijn medewerkers, om gebed en arbeid te verzoenen. Het was de tijd van het 'aggiornamento', aanpassing van kerk en maatschappij aan een nieuwe tijd. Niet altijd gemakkelijk! Ook na 1981, het jaar van zijn pensionering als leraar aan het TIG, bleef Br. Viator nog jarenlang verantwoordelijk voor de gebouwen en de domeinen van het Glorieux-Instituut. Als lid van het Provinciaal Kapittel (vanaf 1968 tot 1991) ging zijn bezorgdheid ook uit naar alle broeders van de Belgische provincie. Br. Viator had echter ook hobby's: actief sporten, lid van de imkersbond, verzorger van herten, vogels en schapen ... Hij was eveneens behulpzaam als chauffeur om zieken en mensen in moeilijkheden op te vangen. En met zijn scooter bezocht hij regelmatig zijn talrijke familie, waar hij zo van hield en waar hij zo fier op was. Aldus bleef hij hulp bieden waar nodig.

De oudersdomskwalen bleven echter niet uit: reuma, hartklachten, ademhalingsproblemen ... Hij verkoos de stilte en werd nog meer een man van gebed. Als een reiziger was hij op doortocht naar het eeuwige, naar de onbekende 'God' (Sint-Paulus in Athene), ons door Jezus-Christus aangereikt als de barmhartige die ons opwacht met een liefde die onze kennis en ons hart ver overstijgt. Br. Viator was als een licht voor ons en voltooide op zijn manier de schepping, en 'God zag dat het goed was'.